

Turowski, Wojciech

Sprawozdanie z ogólnopolskiego symposiumu mariologicznego "Matka i mistrzyni. Obecność Maryi w formacji intelektualnej i duchowej" : Licheń, 15 listopada 2008 r.

Studia Teologiczne 27, 501-503

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SPRAWOZDANIA

STUDIA TEOLOGICZNE

Białystok, Drohiczyn, Łomża

27(2009)

KS. WOJCIECH TUROWSKI

SPRAWOZDANIE Z OGÓLNOPOLSKIEGO SYMPOZJUM MARIOLOGICZNEGO MATKA I MISTRZYNI. OBECNOŚĆ MARYI W FORMACJI INTELEKTUALNEJ I DUCHOWEJ

Licheń 15 listopada 2008 r.

W dniu 15 listopada 2008 r. w Centrum Formacji Maryjnej „Salvatoris Mater” odbyło się sympozjum naukowe pt. „Matka i Mistrzyni. Obecność Maryi w formacji intelektualnej i duchowej”.

Sympozjum zaadresowane było do wszystkich polskich mariologów, zajmujących się przepowiadaniem o Maryi, jak również do formatorów wyższych seminariów duchownych. Uczestnikami byli znani mariolodzy i dogmatycy: dr hab. Grzegorz Bartosik OFM Conv (Warszawa), Ks. prof. dr hab. Bogdan Fredek (Wrocław), Ks. Kazimierz Pek MIC (Lublin), Ks. dr Teofil Siudy (Częstochowa), Ks. dr Waław Siwak (Przemyśl), dr Adam Wojtczak OMI (Poznań).

Sympozjum rozpoczął gospodarz spotkania, Ks. dr Janusz Kumala MIC. Okolicznością zwołania sympozjum była 20 rocznica wydania przez Kongregację Wychowania Katolickiego dokumentu: „Maryja Dziewica w formacji intelektualnej i duchowej”. Dokument, który chce utrwalić i przynaglic środowiska kościelne, aby troska o formację intelektualną i duchową o Maryi trwała, by owoce roku maryjnego 1988 r. były widoczne. Sympozjum wpisało się w kontekst innego sympozjum organizowanego w Rzymie przez Papieską Międzynarodową Akademię Maryjną w d. 28-29 listopada 2008 r., gdzie zastanawiano się, w jakich kontekstach kulturowych jest wykładana mariologia w różnych częściach świata.

Zaprezentowano następujące referaty:

Ks. dr Waław Siwak z Przemyśla przedstawił temat: *Jaka Maryja dla XXI wiek?* Autor spojrział na Maryję w czterech relacjach: 1. Maryja w relacji do Ojca z uwypukleniem aspektu antropologicznego oraz Maryja jako ikona Ojcostwa i miłosierdzia, i czułości Ojca, 2. Maryja w relacji do Syna Bożego –

w którym zwrócił uwagę na wektory „przez Maryję do Jezusa” i „przez Jezusa do Maryi”, jak również na Boże macierzyństwo Maryi i obecność Maryi w Odkupieńczym Misterium Syna, 3. Maryja w relacji do Ducha Świętego. W tej części wykładu Ks. Siwak zwrócił uwagę na manifestację aktywności Ducha Świętego w Maryi i przez Maryję, oblubieńczą relację Ducha Świętego i Maryi oraz pneumahagijną pamięć Kościoła, 4. Kościół a Maryja. W tej relacji wskazano na pełne urzeczywistnienie kobiecej godności i piękna, najdoskonalsze uosobienie ludzkiej wolności i doskonałe wypełnienie powołania człowieka do świętości.

Kolejnym prelegentem był dr hab. Grzegorz Bartosik OFM Con, który zaprezentował temat: *Tożsamość mariologa, wykładowcy mariologii – wskazania PAMI*. W wystąpieniu podjął próbę zdefiniowania, kim jest mariolog. Wskazano na następujące zagadnienia: 1. Dokumenty Kościoła mówiące o tożsamości i powołaniu teologa w Kościele oraz zasady przygotowania do tej posługi, oraz kim jest mariolog, 2. Sytuacja i wezwania, wobec których staje dzisiejszy teolog i mariolog, 3. Wskazania i wymagania dotyczące formacji intelektualnej, duchowej oraz kwalifikacji osób, które zajmują się mariologią, 4. Zadania dla współczesnych mariologów.

Dyskusję wzbudziła Nota PAMI (Międzynarodowa **Papieska Akademia Maryjna**) podająca definicję mariologa, w którym to dokumencie czytamy, że „prawnie tytuł mariologa przysługuje tym, którzy odbyli studia na specjalnym wydziale teologicznym i uzyskali dyplom licencjata lub doktora z teologii ze specjalizacją mariologii” (takie prawa posiada Papieski Wydział Teologiczny *Marianum* w Rzymie oraz afiliowany do niego Międzynarodowy Instytut Studiów Maryjnych na Uniwersytecie w **Dayton w Ohio**). Postawiono pytanie: Jak postrzegać pracę najstarszej katedry mariologii KUL? Postulowano, by zwrócić się do PAMI z prośbą o szersze wyjaśnienie tej definicji, czy nie należałoby pomyśleć, aby w Polsce, na którymś z wydziałów teologicznych otworzyć kierunek studiów o nazwie *mariologia*, co dawałoby uprawnienia nadawania doktoratów z mariologii.

Następny referat zaprezentował Ks. prof. dr hab. Bogdan Ferdek z Wrocławia na temat: *Integralność i interdyscyplinarność w mariologicznym wykładzie*. Ksiądz Profesor postulował trzy sprawy: 1. O organiczne nauczanie mariologii (tzn. powinna być taka sama ilość wykładów z mariologii, ile jest jej w wierze i w duszpasterstwie), 2. O całościowe nauczanie i 3. Integralność mariologii na polu studyjnym w kulcie i życiu. „Tylko tak wykładana mariologia może prawdziwie prowadzić do radości wiary” – tymi słowami kończył swoje wystąpienie Ks. Fedek.

Z przyczyn obiektywnych nie mógł dojechać Ks. prof. dr hab. Marek Chmielewski z Lublina, który przekazał na piśmie swój referat pt. *Maryjne in-*

spiracje w duchowości chrześcijańskiej. Autor zastanawia się, jakie wnioski płyną dla rozumienia i praktykowania życia duchowego, wynikające z dogmatu niepokalanego poczęcia Maryi, Jej Bożego macierzyństwa i dziewictwa oraz prawdy wniebowzięcia.

W dyskusji zwrócono uwagę, na zjawisko występowania rozdźwięku między mariologią uniwersytecką (nauczaną) a mariologią duszpasterską (praktykowaną). Studenci teologii z Wrocławia zwrócili uwagę na „śladową” ilość tematów o Maryi na katechezie w szkole średniej. Natomiast zebrani duszpasterze na jakość maryjnych kazań, wskazując, że one zależą od osobistej relacji kaznodziei do Matki Bożej.

Końcowym wnioskiem było życzenie, by wykładowcami mariologii byli teolodzy dobrze i wszechstronnie przygotowani w tej dziedzinie.